

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114218410
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2114218410.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobkyne : M. M., narodená XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, U. X., právne zastúpená: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Hlavná 11, 917 01 Trnava, IČO: 47 254 581, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a iné, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 00510/14 vydaný dňa 24.06.2014, rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom.

II. Súd určuje, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.07.2010 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je neprijateľná a to v nasledovnom znení:
„Zmluvné strany sa zaviazali pred rozhodnutím sporu v konaní pred rozhodcovským súdom využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol z tejto zmluvy o úvere ručiteľskom vyhlásenia, dohody o vyplnení zmienek a zmenky vrátane sporu o ich platnosť výklad alebo zrušenie“.

III. Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 1.7.2014 doručeným súdu dňa 7.7.2014 sa navrhovateľka vo veci samej domáhala zrušenia Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00510/14 vydaného dňa 24.6.2014 rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom a určenia, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.7.2010 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom je neprijateľná. Navrhovateľka v návrhu vo veci samej uvádza, že rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, navrhovateľka je nútená podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom a rozhodcovská doložka zakladá faktickú nerovnováhu v právach a povinnostiach navrhovateľky ako spotrebiteľa. Ďalej navrhovateľka uvádza, že na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky rozhodcovskej doložky rozhodca JUDr. Michal Rašla dňa 24.6.2014 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 00510/14, ktorým zaviazal navrhovateľku zaplatiť dlžnú čiastku spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne, vrátane neprimeranej zmluvnej pokuty, pričom rozhodca nezohľadnil právo na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami. Rozsudok je ničotným právnym úkonom rozhodcu a nemôže obstať a tvoriť nový kvalifikovaný záväzok medzi stranami. Spolu s návrhom vo veci samej sa navrhovateľka domáhala odkladu vykonateľnosti Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00510/14 vydaného dňa 24.6.2014 rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej z dôvodu, že odporca dosiahol exekučný titul, ktorý je v rozpore so zákonom, navrhovateľka je vystavená permanentnému stresu z toho, že každým dňom voči nej môže začať exekúcia na základe

tohto ničotného úkonu. Ďalej sa žalobkyňa domáhal určenia neprijateľnosti rozhodcovskej doložky uvedenej ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.07.2010. Žalobkyňa tiež uviedla, že podala žalobu o neplatnosť zmluvy o úvere, ktorá je vedená na Okresnom súde Trnava pod č.k. 19C/27/2011 zo dňa 14.02.2011.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 31.07.2014 uviedol, že je toho názoru, že súd by sa nemal zaoberať argumentmi navrhovateľa, ktoré sa obmedzujú na jeho snahu preskúmať vec z hmotnoprávnej stránky. Žaloba o zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu nie je ani riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom. Účelom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku je umožniť ešte v inom konaní, ako v konaní o výkon rozhodnutia, súdne preskúmanie toho, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. US 335/2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo2675/2007. Žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom dňa 01.07.2010 Rozhodcovskú zmluvu a to na samostatnom dokumente podpísanom navrhovateľom. Žalovaný so žalobcom v zmluve o úvere dohodol nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej mal žalobca možnosť riešiť spor buď pred stálym rozhodcovským súdom, alebo pred príslušným súdom SR. Žalobca sa teda uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy nevzdal práva na súdnu ochranu poskytnutú všeobecnými súdmi SR a rozhodcovská zmluva v sebe obsahuje alternatívu. Z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka vyplýva, že zakázané sú iba tzv. výlučné rozhodcovské doložky a rozhodcovská doložka dohodnutá medzi účastníkmi konania nie je výlučná a je zrejme, že z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v žiadnom prípade nevyplýva úmysel zákonodarcu zakázať rozhodcovské konanie úplne, ale iba ho obmedziť. Žalovaný má za to, že na základe platnej rozhodcovskej zmluvy bol Stály rozhodcovský súd oprávnený vo veci konať a rozhodnúť. Žalovaný je toho názoru, že pri rozhodovaní Stáleho rozhodcovského súdu nedošlo k porušeniu všeobecných záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľov. Aplikácia spomínaných právnych predpisov nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi účastníkmi konania nie je vzťahom spotrebiteľským. Žalobca pri uzatváraní zmluvy o úvere vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel zamestnania, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ. Zároveň v Dodatku k zmluve o úvere navrhovateľ uviedol, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na nákup výpočtovej techniky. Žalovaný má za to, že Rozhodcovská zmluva, ktorá nebola súčasťou obchodných podmienok alebo zmluvy a teda nemožno hovoriť, že uzatvorenie tejto Rozhodcovskej zmluvy bolo podmienené na uzatvorenie zmluvy. Je to samostatný dokument, samostatná listina, ktorá je nevýhradná a ktorá nenúti navrhovateľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Žalovaný taktiež namietal skutočnosti ohľadne nezisťovania prijmu žalobkyne.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to kópiou žaloby vedenou pod sp.zn. na tunajšom súde č.l.10-14, rozhodnutie Krajského súdu č.k. 5Co/146/2013-233 zo dňa 16.04.2013 (č.l.21-23), so Zmluvou o úvere zo dňa 01.07.2010 (č.l.48), s rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00510/14 (č.l.35-36), s Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 01.07.2010 (č.l.47), žiadosťou o úver (č.l.49-50) s Dodatkom k zmluve o úvere a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Žalobkyňa v konaní uviedla, že uvedené prostriedky nepoužila na podnikateľské účely, nakoľko nikdy reálne nepodnikala, ale vždy bola zamestnaná v spoločnosti Tip-Top services, s.r.o.,

5. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 01.07.2010 súd zistil, že žalovaný bol na základe tejto zmluvy oprávnený poskytnúť navrhovateľovi úver v sume 500 eur, pričom žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 484 eur t.j. celkovo čiastku 984,- eur v dvanástich mesačných splátkach po 82,- eur počnúc dňom 24.07.2010. V uvedenej zmluve zároveň žalobkyňa prehlásila, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania.

6. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou a.s. sp. zn. SR 00510/14 zo dňa 20.06.2014 vyplýva, že žalobkyňa bola uvedeným rozsudkom uložená povinnosť zaplatiť odporcovi sumu vo výške 1.123,- eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.123,01 eur od 08.01.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom 6 % ročne zo sumy 1.123,01 eur od 02.03.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 316,56 eur a to všetko v mesačných splátkach vo výške 120,- eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet

odporcu. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku okrem iného vyplýva, že Zmluvu o úvere, nie je možné posudzovať podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom aplikácii uvedeného právneho predpisu na zistený skutkový stav bráni skutočnosť, že hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Odporca pri uzatvorení Zmluvy o úvere vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ.

7. Z čl. II bod 2. Rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode I tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

8. Z obsahu zmluvy o úvere zo dňa 01.07.2010 vyplýva vyhlásenie žalobkyne, že poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 500 eur použije na účely výkonu zamestnania.

9. Žalobkyne vo vyjadrení zo dňa 17.02.2017 odkazuje na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, pričom poukazuje na účelovou formuláciu rozhodcovskej doložky snažil obísť citované zákonné ustanovenie dojednaním nevýhradnej rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky nevýhradnosti, nakoľko po podaní návrhu na rozhodcovský súd zo strany odporcu musel toto navrhovateľ len akceptovať. Ďalej žalobkyňa poukázala na značnú vzdialenosť miesta jej bydliska od sídla rozhodcovského súdu.

10. Súd vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

11. Podľa ustanovenia § 40 písm. c) a j) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy (c)), ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (j)).

12. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

16. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Článok 1 písm. q) prílohy Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá predstavuje interpretačné pravidlo, za neprijateľnú zmluvnú podmienku odporúča aj „zmluvnú podmienku neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup

k dôkazom, alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane“.

18. Podľa čl. 3 ods.1,2 Smernice Rady 93/13/EHS, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti a predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu.

19. Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada.

20. Podľa ustanovenia § 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podmienka je odkladacia, ak od jej splnenia závisí, či právne následky úkonu nastanú. Podmienka je rozvázovacia, ak od jej splnenia závisí, či následky, ktoré už nastali, pominú.

21. Podľa § 295 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Podľa § 295 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

23. Predmetom konania je zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcovským súdom na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy medzi účastníkmi konania a určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky v rámci zmluvy o úvere.

24. Súd v prejednávanej veci skúmal splnenie zákonných podmienok na zrušenie rozhodcovského rozsudku, vychádzajúc pritom z tvrdených skutočností žalobkyňou v žalobe, ak aj v priebehu konania, keď dospel k nasledujúcim právnym záverom.

25. Súd konštatuje, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa podala na Okresnom súde Trnava žalobu o určenie, že úver XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, vedenej pod sp.zn. 19C/27/2011. Súd má v prejednávanej veci za to, že podaním tejto žaloby zanikla v dôsledku rozvázovacej podmienky stanovenej v Čl. II bod 2 (pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode I tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy) rozhodcovskej zmluvy platnosť tejto rozhodcovskej zmluvy, a preto nemohol rozhodcovský súd prejednať spor medzi účastníkmi tohto konania na základe zaniknutej zmluvy. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že rozhodcovský rozsudok zrušil, nakoľko rozhodcovský súd nemal právomoc vec prejednať na základe zaniknutej zmluvy, ktorá zanikla v dôsledku naplnenie rozvázovacej podmienky v podobe začatia súdneho konania 19C/27/2011 na Okresnom súde Trnava.

26. Súd konštatuje, že ak by aj rozhodcovská zmluva bola bývala platná, tak vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, súd dospel k záveru, že žalovaný bol osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej a inej podnikateľskej činnosti, pri uzatváraní zmluvy vystupoval v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti je potrebné ho v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka považovať za spotrebiteľa. Neobstoja tvrdenia žalovaného o tom, že aplikácia právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa nie je možná, nakoľko žalobca nevystupoval ako spotrebiteľ, pričom pri uzatváraní zmluvy vyhlásil, že peňažné prostriedky si berie na účel zamestnania, pričom v konaní nebolo preukázané, že by žalobca poskytnuté peňažné prostriedky použil v súvislosti s výkonom zamestnania. Súd súčasne konštatuje, že žalobkyňa nikdy reálne nevykonávala podnikateľskú činnosť, čo preukazuje výpis z lustrácie z príjmov zo Sociálnej poisťovne, pričom z uvedeného plynie, že vždy bola len zamestnaná. Vzhľadom na to, že predmetnou zmluvou o úvere sa zaviazal poskytnúť žalovaný ako dodávateľ žalobkyňi ako spotrebiteľovi dočasne peňažné prostriedky vo forme úveru a navrhovateľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s odmenou, zmluva uzavretá medzi nimi spĺňa náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

27. Nakoľko sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu vo vzťahu k posúdeniu zákonnosti dohodnutej rozhodcovskej doložky vychádzal súd aj z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

28. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu zmluvných strán rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorú zmluvné strany takúto právomoc delegovali. V tomto prípade Rozhodcovská zmluva a v nej obsiahnutá rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, ale vyplýva zo štandardného textu tzv. formulárovej zmluvy, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcovským súdom a je dôvodné predpokladať, že si spotrebiteľ nebol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Zároveň Rozhodcovská zmluva obsahuje článok, konkrétne článok II bod 2., ktorý dáva možnosť výberu zmluvným stranám medzi konaním pred rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, avšak tento článok tiež konštatuje, že ustanovenie predchádzajúcej vety (t.j. vety pred bodkočiarkou) sa nepoužije, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu a teda reálne tento výber neumožňuje. Aj zo samotnej podstaty zmluvy a právneho vzťahu ňou založeného vyplýva, že subjektom, na podnet ktorého konanie o zaplatenie začne bude odporca a teda na ňom bude aj voľba medzi všeobecným a rozhodcovským súdom. Súd má za to, že takto dojednaná rozhodcovská doložka znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie veci všeobecným súdom, vzhľadom k tomu, že žalovaný ako dodávateľ pred žalobkyňou ako spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde a spotrebiteľ po podaní žaloby už nemá možnosť podať žalobu na všeobecný súd. Vzhľadom na uvedené, takto dojednanú rozhodcovskú doložku nachádzajúca sa v Rozhodcovskej zmluve ako zmluvnú podmienku, považuje súd za neprijateľnú a v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú, pričom takéto dojednanie vytvára nepomer práv a povinností v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom k tomu, že Rozhodcovská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku (v časti dojednanej rozhodcovskej doložky), ktorá je neplatná, ide o zmluvu, ktorou sa nezakladá právomoc rozhodcovského súdu. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom, v ktorom neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa viedli k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu právna úprava poskytuje. Súd teda rozhodol o zrušení Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 01292/13 zo dňa 17.06.2013., nakoľko pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Súd súčasne poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Trnava č.k. 23Cb/32/2013-62 zo dňa 09.05.2014 kde boli konštatované rovnaké závery vo vzťahu k žalovanému a obdobnej zmluve, ako aj na závery potvrdzujúceho rozhodnutia Krajského súdu Trnava č.k. 25Co/507/2014-89 zo dňa 24.06.2015.

29. Súd v rámci preskúmania žaloby súčasne rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXX zo dňa 01.07.2010 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorú považoval za neprijateľnú v nasledovnom znení: „Zmluvné strany sa zaviazali pred rozhodnutím sporu v konaní

pred rozhodcovským súdom využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol z tejto zmluvy o úvere ručiteľskom vyhlásenia, dohody o vyplnení zmeniek a zmenky vrátane sporu o ich platnosť výklad alebo zrušenie“. Súd má za to, že takto skryto určená rozhodcovská doložka v rámci bodu 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, je neprijateľná vzhľadom na všetky okolnosti, nakoľko táto podmienka je skrytá a určuje, že žalobkyňa sa má podrobiť rozhodcovskému konaniu, a preto ju súd za použitia § 53 ods. 5 v spojení s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka vyhodnotil ako neprijateľnú a neplatnú a súčasne za použitia § 298 zákona č.160/2015Z.z. uvedené aj určil výrokom rozhodnutia.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení zákona.

31. Podľa § 262 ods. CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalobkyňa ako účastníkovi plne úspešnému v konaní v rozsahu 100% voči žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.